

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์โดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากเศษวัสดุ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองบึง ซึ่งมีขั้นตอนการวิจัยและผลการวิจัยสรุปตามลำดับหัวข้อได้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากเศษวัสดุ พัฒนาความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพ 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ก่อนและหลังการใช้แผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากเศษวัสดุ

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากเศษวัสดุ

สรุปผลการวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากเศษวัสดุเพื่อพัฒนาความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ $89.30/85.56$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ $80/80$

2. คะแนนความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองบึง พบว่า นักเรียนมีความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ก่อนการจัด

กิจกรรม มีคะแนนเฉลี่ย 19.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.83 หลังการจัดกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ย 34.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.06 ซึ่งนักเรียนมีความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์หลังการจัดกิจกรรมคิดปั๊บสร้างสรรค์จากเศษวัสดุสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองบึง มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมคิดปั๊บสร้างสรรค์จากเศษวัสดุเพื่อพัฒนาความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.55

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์โดยใช้กิจกรรมคิดปั๊บสร้างสรรค์จากเศษวัสดุ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองบึง พบว่า ผลการจัดประสบการณ์ ด้วยแผนการจัดกิจกรรมคิดปั๊บสร้างสรรค์จากเศษวัสดุเพื่อพัฒนาความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์นักเรียนมีความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า การจัดประสบการณ์โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมคิดปั๊บสร้างสรรค์จากเศษวัสดุ ตั้งแต่ให้นักเรียนมีความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ซึ่งมีประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมคิดปั๊บสร้างสรรค์จากเศษวัสดุเพื่อพัฒนาความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ $89.30/85.56$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ $80/80$ ทั้งนี้เนื่องจาก นักเรียนสามารถบันและรู้ถ้าจำนวน เปรียบเทียบเรียงลำดับ และจับคู่จากวัสดุที่นำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานทางคิดปั๊บได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว กว่าก่อนการจัดประสบการณ์ด้วยแผนการจัดกิจกรรมคิดปั๊บสร้างสรรค์จากเศษวัสดุ สอดคล้องกับ ชญาภา สิงห์มหา (2550 : 82) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ โดยใช้กิจกรรมคิดปั๊บแบบบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 พนวณแผนการจัดกิจกรรมคิดปั๊บแบบบูรณาการ มีประสิทธิภาพเท่ากับ $85.71/88.47$ แสดงว่าแผนการจัดกิจกรรมคิดปั๊บแบบบูรณาการ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และแผนการจัดกิจกรรมคิดปั๊บแบบปักติ มีประสิทธิภาพเท่ากับ $81.40/80.88$ แสดงว่าแผนการจัดกิจกรรมคิดปั๊บแบบปักติ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. เมื่อเปรียบเทียบความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองบึงหลังการจัดประสบการณ์ พบร้า ความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ หลังการจัดประสบการณ์ด้วยแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากเศษวัสดุ นักเรียนมีความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบร้า ความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านการรู้ค่าจำนวน การเปรียบเทียบ การเรียงลำดับ และการจับคู่ นักเรียนมีความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านการเปรียบเทียบ มีคะแนนก่อนการทดลอง รวมเฉลี่ย 4.89 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนรวมเฉลี่ย 9.44 คะแนน ด้านการรู้ค่าจำนวนมีคะแนนก่อนการทดลองรวมเฉลี่ย 5.33 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนรวมเฉลี่ย 9.00 คะแนน ด้านการเรียงลำดับ มีคะแนนก่อนการทดลองรวมเฉลี่ย 4.56 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนรวมเฉลี่ย 8.33 คะแนน ด้านการจับคู่มีคะแนนก่อนการทดลองรวมเฉลี่ย 4.67 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนรวมเฉลี่ย 8.33 คะแนน ด้านการจับคู่มีคะแนนก่อนการทดลองรวมเฉลี่ย 8.11 คะแนน และความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์หลังจากที่จัดประสบการณ์ด้วยแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากเศษวัสดุ ที่มีคะแนนสูงที่สุด คือความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านการเปรียบเทียบเฉลี่ย 9.44 คะแนน ต่ำที่สุดคือความพร้อมด้านการจับคู่เฉลี่ย 8.11 คะแนน ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ด้านการเปรียบเทียบ หลังจากได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากเศษวัสดุ นักเรียนมีความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านการเปรียบเทียบสูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีคะแนนสูงขึ้นเป็นอันดับแรก มีคะแนนก่อนการทดลอง รวมเฉลี่ย 4.89 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนรวมเฉลี่ย 9.44 คะแนน แสดงว่า การจัดประสบการณ์กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากเศษวัสดุทั้ง 10 กิจกรรม เปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านการเปรียบเทียบได้เป็นอย่างดี เช่น กิจกรรมแขกนัดอกไม้แสนสวาย เป็นการฝึกการเปรียบเทียบความเหมือนความแตกต่างของดอกไม้และใบไม้ กิจกรรมดอกไม้ก้านกลวย ฝึกเปรียบเทียบจำนวนมาก-น้อย กิจกรรมดอกไม้จากเมล็ดข้าว ฝึกเปรียบเทียบขนาดเล็ก-ใหญ่ กิจกรรมโนบายปลาจากเปลือกหอย ฝึกเปรียบเทียบขนาดเล็กใหญ่ สัน-ยาว จำนวนมาก-น้อย เป็นต้น ทำให้นักเรียนมีการฝึกลังเกตเศษวัสดุที่นำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานในแต่ละกิจกรรม จากการสังเกตการสอนท่านของเด็ก “ดอกไม้ก้านกลวยผันได้จำนวนมากกว่าเธอ” “มีขนาดใหญ่กว่า” “สร้างยกองยากกว่าเธอ” “สีดอกไม้ก้านกลวยของนั้นมีเทสีแดง ของเธอมีสีเหลือง ตี

ชุมพู ไม่เหมือนเดิมแล้ว” แสดงว่า นักเรียนมีความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านการเปรียบเทียบจากการลงมือปฏิบัติกรรม สอดคล้องกับ ปนิพา ฤคกรุง (2553 : 71) การจัดกิจกรรมศิลปสร้างสรรค์จากวัสดุธรรมชาติสามารถพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านการเปรียบเทียบได้ ทั้งนี้ เพราะระหว่างที่เด็กลงมือปฏิบัติกรรมโดยผ่านประสบการณ์สัมผัสทั้งห้าเด็กได้สังเกตและเปรียบเทียบลักษณะ ความยาว น้ำหนัก ปริมาณ ขนาด ของวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการทำกิจกรรมศิลปสร้างสรรค์จากวัสดุธรรมชาติ เช่น ข้าวเปลือก เปลือกข้าวโพด เปลือกหอย ดินเหนียว ราย ใบหัวใจ ก้านกลวย ต้นกอก เป็นต้น โดยครูมีบทบาทในการส่งเสริมกระตุ้นให้เด็กเกิดทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์

2.2 ด้านการรู้ค่าจำนวน หลังการจัดประสบการณ์นักเรียนมีความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สูงขึ้นเป็นอันดับสอง คือมีคะแนนก่อนการทำทดลองรวมเฉลี่ย 5.33 คะแนน หลังการทำทดลองมีคะแนนรวมเฉลี่ย 9.00 คะแนน แสดงให้เห็นว่า แผนการจัดกิจกรรมศิลปสร้างสรรค์จากเศษวัสดุ ที่ส่งเสริมด้านการนับและรู้ค่าจำนวน ทั้ง 10 กิจกรรม นักเรียนได้เรียนรู้การนับจำนวน วัสดุสิ่งของมีนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานทางศิลปะ เช่น กิจกรรมทุ่งทานตะวัน กิจกรรมคอกไม้จากก้านกลวย มีการนับจำนวนก้านกลวย นับจำนวนกลีบของดอกไม้ นับจำนวนดอกไม้ผลงานของแต่ละคน นักเรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง และสามารถออกค่าจำนวนได้ เมื่อได้ฝึกอบรม 10 กิจกรรมแล้ว ความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านการรู้ค่าจำนวนของนักเรียนสูงขึ้นสอดคล้องกับ ปนิพา ฤคกรุง (2553 : 70 – 71) ได้ศึกษาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปสร้างสรรค์จากวัสดุธรรมชาติ ช่วยส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านการนับให้สูงขึ้น จากการที่เด็กได้สังเกตจำนวนสิ่งของวัสดุและได้ลงมือปฏิบัติกรรมโดยการนับจำนวนสี่อ่าวสุดท้ายอุปกรณ์จากการธรรมชาติ ซึ่งเด็กได้มีโอกาสสนับสนุนสิ่งที่นำมาใช้ในกิจกรรมศิลปสร้างสรรค์จากวัสดุธรรมชาติ และได้มีโอกาสสรุปสิ่งที่ตนเองปฏิบัติ ทำให้เด็กเกิดความเข้าใจในเรื่องของจำนวนนับซึ่งสอดคล้องกับ นิตยาประพฤติกิจ (2541: 26 - 27) ที่กล่าวว่าการนับถือเป็นคณิตศาสตร์เกี่ยวกับตัวเลขยังดันแรกที่เด็กรู้จัก แต่การท่องจำตัวเลขได้ไม่ได้หมายความว่า เด็กเข้าใจความหมายเสมอไป เพราะการที่เด็กนับเลขได้อาจจะใช้วิธีการท่องตัวเลขไปเรื่อยๆ แต่การนับของเด็กจะมีเหตุมีผลยิ่งขึ้น หลังจากมีความเข้าใจและใช้ตัวเลขเป็นแล้ว และเข้าใจหลักของเหตุผลในเรื่องการเชื่อมโยงตัวเลขกับสิ่งของทั้งหมดเมื่อร่วมกัน เพราะเด็กจะใช้วิธีการนับเป็นหลัก ๆ ไป เช่น การนับที่ละ 1 นับ ที่ละ 2 ที่ละ 3 ไปเรื่อยๆ กิจกรรมที่เกี่ยวกับการนับควรให้เด็กได้ฝึกจากประสบการณ์จริง

เช่น การนับจำนวนเพื่อนที่มาโรงเรียนว่ากี่คน มีผู้หญิงกี่คน ผู้ชายกี่คน มีเด็กชายกี่คน ผู้สั้น กี่คน และบังสอคคล้องกับ บาร์รูดี (Baroody, 2000 : 61 – 67) ได้ศึกษาการเรียนการสอน เกี่ยวกับจำนวนและ ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กวัย 3 – 5 ปี มีความสามารถที่จะ เรียนรู้คณิตศาสตร์ในเรื่องการ เท่ากัน การเพิ่มและการลดความสัมพันธ์ของส่วนย่อยและส่วน ใหญ่ การลดและการเพิ่ม ของเศษส่วน ซึ่งจะเป็นประโยชน์และแนวทางการจัดการเรียนการ สอนคณิตศาสตร์ที่เหมาะสมต่อไป

สรุปได้ว่า การจัดประสบการณ์ด้วยแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จาก เศรษฐกิจ สามารถส่งเสริมความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านการรู้ค่าจำนวนให้สูงขึ้น ได้ จากการที่นักเรียนได้สังเกตและนับจำนวนวัสดุถึงของ หรือนับจำนวนในผลงานของตนเอง ทำ ให้เด็กเกิดความเข้าใจในเรื่องจำนวนได้ถูกต้อง

2.3 ด้านการเรียนลำดับ หลังจากจัดประสบการณ์ด้วยแผนการจัดกิจกรรม ศิลปะสร้างสรรค์จากเศรษฐกิจ นักเรียนมีความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สูงกว่าก่อนการจัด ประสบการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีคะแนนก่อนการทดลองรวมเฉลี่ย 4.56 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนรวมเฉลี่ย 8.33 คะแนน แสดงว่าแผนการจัดกิจกรรม ศิลปะสร้างสรรค์จากเศรษฐกิจ สามารถส่งเสริมความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านการ เรียงลำดับ ได้เป็นอย่างดี โดยระหว่างที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์นักเรียนมี โอกาสเรียงลำดับสื่อที่เป็นเศรษฐกิจและผลงาน ตามความขาว ความสูง ขนาด จำนวน เช่น กิจกรรมสร้อยคอดอกไม้ ในขั้นตอนการร้อย โดยครูแนะนำให้นักเรียนร้อยคอกรัก และคอก เพื่องฟ้าสลับกันจนสุดปลายเชือกเงิน เมื่อนำเสนอผลงาน จะเห็นได้ว่า นักเรียนสามารถ เรียงลำดับการร้อยได้ นักเรียนบางคนร้อยคอกรัก 1 ดอก คอกเพื่องฟ้า 2 คอกสลับกัน บางคน ร้อยคอกรัก 2 ดอก คอกเพื่องฟ้า 2 ดอก บางคนดอกรัก 3 ดอก คอกเพื่องฟ้า 3 ดอก และร้อย สลับกัน ไปมา ได้อย่างถูกต้อง หรือในบางกิจกรรม ฝึกให้นักเรียนเรียงลำดับตามจำนวน เช่น กิจกรรมหุงทานตะวัน ดอกไม้จากเมล็ดข้าว ญี่ปุ่นในมะขาม กิจกรรมที่ส่งเสริมด้านการ เรียงลำดับแบบอนุกรม เช่น กิจกรรมสาลีสาย เป็นการนำกระดาษสีไปสแตช 3 สี มาสาล กับกระดาษนิตยสารที่ไม่ใช้แล้ว โดยกำหนดว่าสาลสีที่ 1 สีที่ 2 สีที่ 3 และเริ่มสีที่ 1,2,3 สาล เรียงลำดับไปเรื่อยๆ จนสุดริมด้านบนนักเรียนกีสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้อย่างถูกต้อง ซึ่ง สอดคล้องกับกับ ปนิตา ภูคกรุง (2553 : 68 – 69) ได้ศึกษาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของ เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากวัสดุธรรมชาติ ช่วยส่งเสริมทักษะ พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านการจัดลำดับสูงขึ้นเป็นอันดับแรก โดยมีค่าเฉลี่ย (78.62) แสดงว่า

การจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากวัสดุธรรมชาติสามารถพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านการจัดลำดับได้ โดยระหว่างที่เด็กปฏิบัติกิจกรรมกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เด็กมีโอกาสจัดลำดับสื่อวัสดุธรรมชาติ เช่น ก้อนหิน ดินเหนียว เปลือกหอย ในขณะที่เด็กไม่ก้านกลัวไปลองผักตบชวา เป็นต้น สรุปได้ว่า การจัดประสบการณ์กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากเศษวัสดุ สามารถส่งเสริมความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านการเรียงลำดับให้สูงขึ้นได้ จากการที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ ทำให้เด็กเกิดความเข้าใจในเรื่องเรียงลำดับได้ถูกต้อง

2.4 ด้านการจับคู่ มีคะแนนก่อนการทดลองรวมเฉลี่ย 4.67 คะแนน หลังการทดลองนี้คะแนนรวมเฉลี่ย 8.11 คะแนน ซึ่งความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านการจับคู่ หลังการทดลอง นักเรียนมีความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สูงขึ้นเป็นลำดับ สุดท้าย แสดงว่ากิจกรรมทั้ง 10 กิจกรรมในแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากเศษวัสดุ สามารถส่งเสริมความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านการจับคู่ ให้สูงขึ้นได้ ซึ่งลักษณะของกิจกรรมที่ฝึกปฏิบัติ เป็นการจัดวัสดุสิ่งของที่เข้าคู่กัน ลิ่งที่เหมือนกัน หรือสิ่งที่มีความสัมพันธ์กัน เช่น กิจกรรมแยกออกไม้ແسنสาย ส่งเสริมการจับคู่ออกไม้ที่มีสีเหมือนกัน กิจกรรมม้ำก้านกลวย เป็นการจับคู่สันคู่กันยา กิจกรรมโนบายปลาขวนน้ำ เป็นการจับคู่ขวนน้ำที่ลักษณะรูปทรงเหมือนกัน กิจกรรมเรือกล่องนม กิจกรรมเครื่องดนตรีขาดนุ่ม กิจกรรมรถขวนน้ำ กิจกรรมชุดรับแขกกล่องนม กิจกรรมการพับแก้วน้ำ เป็นการจับคู่หนึ่งต่อหนึ่งแล้วนับจำนวนคู่ของลิ่งของ เป็นต้น จากการที่บันทึก นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติและสร้างผลงานด้วยตนเอง จึงทำให้นักเรียนมีความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านการจับคู่สูงขึ้น สำคัญล้อกับ วัฒนธรรม บุญยุ่ง (2546 : 52) ที่ศึกษาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็ก ปฐมวัยโดยการเล่า “นิทานคณิต” ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรม การเล่า นิทานคณิต มีทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ในทุกทักษะสูงขึ้น และเมื่อจำแนกรายด้านแล้ว พบร่วมกัน พบว่า การรู้ค่าตัวเลข การจับคู่ การเปรียบเทียบ การเรียงลำดับสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านการจัดประเภทสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อร่วมทุกทักษะแล้ว เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคณิต มีทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ในทุกทักษะสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการอภิปรายสรุปผลได้ว่า นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองบึง ที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากเศษวัสดุเพื่อพัฒนาความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ที่ผู้วัยสร้างจีนสามารถส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้และพัฒนา

ความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ได้ โดยเด็กได้เรียนรู้การใช้เศษส่วนในการสร้างผลงานทางศิลปะจากการลงมือปฏิบัติ เรียนรู้อย่างสนุกสนาน ครุสอดแทรกความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ในทุกขั้นตอน จึงส่งผลให้นักเรียนมีความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ในภาพรวมสูงขึ้นกว่า ก่อนได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากเศษส่วน อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจาก การจัดประสบการณ์ด้วยแผนการจัดกิจกรรมศิลปะ สร้างสรรค์จากเศษส่วนเพื่อพัฒนาความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ เป็นกิจกรรมที่เด็กได้ลง มือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง เด็กได้สำรวจวัสดุอุปกรณ์ สังเกต จำแนก บอกรายละเอียด นับ จำนวน เปรียบเทียบ ระหว่างทำกิจกรรมเด็กใช้วิธีการต่างๆ ทางศิลปะที่หลากหลาย เช่น การ ดอกไม้ เมล็ดซำו เมล็ดมะกล่ำ เปลือกไส้ เป็นต้น เศษส่วนที่ได้จากธรรมชาติ เช่น ใบไม้ ประดิษฐ์ การพิมพ์ภาพ การร้อย ถัก ปะ ติด โดยใช้เศษส่วนทั้งที่ได้จากการดูแลตัวเอง เช่น ใบไม้ ดอกไม้ เมล็ดซำו เมล็ดมะกล่ำ เปลือกไส้ เป็นต้น เศษส่วนที่ได้จาก ของใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น ขวดน้ำ ขวดนมเบร์ยาว กล่องนม ถุงนมโรงเรียน หนังสือพิมพ์ นิตยสาร เป็นต้น ขณะที่เด็กทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากเศษส่วน ครูมีบทบาทในการ สอดแทรกสาระความรู้ทางคณิตศาสตร์ ทั้งด้านการรู้ค่าจำนวน การเปรียบเทียบ การเรียงลำดับ และการจับคู่ ผ่านสื่อวัสดุชนิดต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ด้วย ซึ่ง แนวทางในการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยเศษส่วนในแต่ละขั้นตอนครูได้สอดแทรก การ นับและรู้ค่าจำนวน เปรียบเทียบ เรียงลำดับ และจับคู่จากเศษส่วนที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรม ศิลปะสร้างสรรค์ในแต่ละวัน ตอดคล้องกับ คณขวัญ อ่อนบึงพร้า (2550 : 78) ที่ศึกษาหักษะ พื้นฐานทางคณิตศาสตร์เด็กปฐมวัย โดยใช้รูปแบบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อการเรียนรู้พบว่า พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนการ สรุปในรูปแบบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อการเรียนรู้เด็กมีทักษะทางคณิตศาสตร์สูงขึ้น แสดงให้เห็นได้ว่าประสบการณ์ที่เด็กได้รับจากการทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ล่วงเสริมให้เด็ก ได้ฝึก การรู้ค่าจำนวนการนับเพิ่ม-ลด ซึ่งนับเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้เด็กกับหักษะพื้นฐาน ทางคณิตศาสตร์ของเด็กเป็นอย่างดี ตอดคล้องกับ ชญาภา สิงห์มา (2550 : 82) ได้ศึกษาการ พัฒนาหักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ โดยใช้กิจกรรมศิลปะแบบบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้น อนุบาลปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่าเด็กนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่เรียนด้วยกิจกรรมศิลปะแบบบูรณา การกับกันทุ่นที่เรียนด้วยกิจกรรมศิลปะแบบปกติ มีทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความคิด สร้างสรรค์ โดยนำกิจกรรมศิลปะ ซึ่งได้แก่ กิจกรรมวาดเส้น นายสี ภาพพิมพ์ ประดิษฐ์ ประดิษฐ์ ตกแต่งมาพสมพسانเข้าด้วยกันมากกว่าหนึ่งกิจกรรมในการสร้างสรรค์ผลงานใน 1

ชั้น ในการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ซึ่งได้แก่ การนับ การจับคู่ การจัดประเภท การรักษา ตัวเลข การเรียงลำดับ และการเปรียบเทียบ มาบูรณาการให้นักเรียนได้เรียนรู้จากสิ่งที่เป็นรูปธรรม เช่น ใจง่าย ตรงกับความเป็นจริง สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างได้ผล สอดคล้องกับ พิจตรา เกษมประดิษฐ์ (2552 : 64) ได้ศึกษา ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปสร้างสรรค์ด้วยตนเอง ผลการวิจัยพบว่า ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ทั้ง โดยรวมและรายด้านของเด็กปฐมวัยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ทำกิจกรรมศิลปสร้างสรรค์ด้วยตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เพราะกิจกรรมศิลปสร้างสรรค์ด้วยตนเอง เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติกระทำโดยผ่านประสบการณ์สัมผัสทั้ง 5 ทรงกับพัฒนาการค้านสติปัญญาของเด็กในขั้นที่ 2 ขั้นก่อนปฏิบัติการคิด (Preoperational Stage) ที่ เพียเจท ได้กล่าวไว้ว่า พัฒนาการขั้นนี้อยู่ในช่วงอายุ 2 – 7 ปี โดยที่เด็กอายุ 2 – 4 ปี เด็กยังมีคตโน potrà เป็นศูนย์กลาง มีข้อจำกัดในการรับรู้ สามารถเข้าใจได้ในมิติเดียว และเมื่อเด็กอายุ 5 – 6 ปี เด็กจะย่างเข้าสู่ขั้น Intuitive Thought ระยะนี้เป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของการคิดขั้นอยู่กับการรับรู้กับการคิดอย่างมีเหตุผลตามความจริง ซึ่งเด็กจะก้าวจากการรับรู้มิติเดียวไปสู่การรับรู้ได้หลาย ๆ มิติในเวลาเดียวกันมากขึ้น และจะก้าวไปสู่การคิดอย่างมีเหตุผล โดยไม่มีข้อจำกัดกับการรับรู้เท่านั้น เด็กจะเริ่มมีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ด้วยแต่ละขั้นคิดและตัดสินผลของการกระทำต่าง ๆ จากสิ่งที่เห็นภายนอก สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สวท.) กระทรวงศึกษาธิการ (2553 : 158 - 164) และยัง สอดคล้องกับ ปนิตา ภุครุ่ง (2553 : 68) ได้ศึกษาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปสร้างสรรค์จากวัสดุธรรมชาติ ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมศิลปสร้างสรรค์จากวัสดุธรรมชาติสามารถถูกส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ได้ โดยเด็กเรียนรู้การใช้วัสดุธรรมชาติในการสร้างผลงานศิลปะจากการลงมือปฏิบัติ รู้สึกผ่อนคลาย สนุกสนานเพลิดเพลินและได้ฝึกทักษะทางคณิตศาสตร์ ทำให้เด็กมีทักษะคิดที่ดีในการเรียน ดังนั้นการจัดกิจกรรมศิลปสร้างสรรค์จากวัสดุธรรมชาติจึงส่งผลให้เด็ก ปฐมวัย มีทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ในภาพรวมสูงขึ้นกว่าก่อน ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปสร้างสรรค์จากวัสดุธรรมชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

จากที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมศิลปสร้างสรรค์จากเศษวัสดุส่งเสริม เด็กปฐมวัยได้พัฒนาความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ค้านการรู้ค่าจำนวน การเปรียบเทียบ และการเรียงลำดับและจับคู่ได้ด้วยตนเองขณะที่ได้รับกิจกรรมผ่านประสบการณ์สัมผัสทั้งห้า

ผ่านสื่อ วัสดุที่เป็นเศษวัสดุที่อยู่ใกล้ตัวเด็ก โดยครูมีบทบาทในการส่งเสริมกระตุ้นให้เด็กเกิดความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์

3. นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองบึง ที่ได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากเศษวัสดุเพื่อพัฒนาความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 2.65 ทึ้งนี้เนื่องจาก กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากเศษวัสดุแต่ละกิจกรรม นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง จากสื่อที่มีอยู่ใกล้ตัวทำให้ นักเรียนมีความสนุกสนาน ให้ความร่วมมือในการจัดทำสื่อ ต้องการและตั้งใจพยายามร่างผลงานเพื่อนำไปให้ผู้ปกครองดู นักเรียนมีความภูมิใจในผลงานของตนเอง อย่างเรียนรู้หรือปฏิบัติกิจกรรมไม่เบื่อหน่าย ทำให้นักเรียนมีความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สูงขึ้น อีกทั้งได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในระหว่างปฏิบัติกิจกรรม กล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น จึงทำให้ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากเศษวัสดุเพื่อ พัฒนาความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ในระดับมาก สอดคล้องกับ สุจิตรา บรรยาย (2550 : 99) ที่กล่าวว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์เกมการเล่นเชิงคณิตมีความพึงพอใจต่อ การจัดประสบการณ์เเกมการเล่นเชิงคณิตอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก เกมการเล่นเชิงคณิต เป็นเกมที่นำมาจัดประสบการณ์ในกิจกรรมกลางแจ้ง เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการให้เด็ก ได้เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายพร้อมสื่อ อุปกรณ์ มีรูปแบบการเล่น มีกฎกติกา เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ไม่รู้สึกเบื่อหน่ายต่อการเล่น เพราะการเล่นเป็นกิจกรรมที่เป็นหัวใจและ มีความสำคัญยิ่งในวัยเด็ก

ผลของการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ได้รับการจัด กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากเศษวัสดุ มีความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สูงขึ้น และ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากต่อการจัดประสบการณ์ด้วยแผนการจัดกิจกรรมศิลปะ สร้างสรรค์ ดังนั้น กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จึงนับได้ว่าเป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความพร้อม พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ได้ เพราะฉะนั้น ครูและผู้ช่วยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา สำหรับเด็กปฐมวัย ควรให้ความสนใจในเรื่องกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อช่วยเตรียมเด็กให้พร้อมที่จะก้าวไปสู่การเรียนรู้ทางคณิตศาสตร์ในระดับประถมศึกษาต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ก่อนการทดลอง ครุภารเตรียมแผนการจัดประสบการณ์ วัสดุ อุปกรณ์ในการทำกิจกรรมให้พร้อมในขณะที่ทำกิจกรรมครุภารสอดแทรกหักษณะด้านต่าง ๆ โดยเปิดโอกาสให้เด็กสร้างข้อตกลงร่วมกัน ให้เวลาภัยเด็กในการทำกิจกรรม ครุภารให้เด็กมีบทบาทในการสังเกต สนทนากับคุณแม่เพื่อกระตุ้นให้เด็กเกิดการสร้างสรรค์ผลงาน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานของตนเอง

1.2 ครุภารจัดสถานที่และสร้างบรรยากาศในการจัดกิจกรรมที่เป็นกันเอง เอื้อต่อการทำกิจกรรม และการทดสอบเด็ก เปิดโอกาสให้เด็กได้ซักถาม ความมีการยืดหยุ่นเวลาในการทำกิจกรรม

1.3 ในการจัดกิจกรรมครุภารเตรียมวัสดุที่มีความหลากหลาย เพื่อเด็กจะได้นำมาใช้ทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ให้ได้ผลงานที่แปลกใหม่ และเศษวัสดุที่มีอยู่ทั่วไปในห้องถูน เพราะเด็กจะเคยเห็นและเคยใช้ประโยชน์จากเศษวัสดุดังกล่าว

2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยต่อไป

2.1 ความมีการศึกษาถึงผลของการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากเด็กวัดสู่เพื่อพัฒนาด้านอื่น ๆ เช่น พัฒนาด้านเนื้อเล็ก พัฒนาหักษณะการแสดงทางความรู้ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เป็นต้น

2.2 ความมีการศึกษาความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากวัสดุอื่น ๆ เช่น วัสดุธรรมชาติ วัสดุในห้องถูน เป็นต้น